

Padmasambhawa

ZACHĘTA DO DUCHOWEJ PRAKTYKI

Ukształtowana ogólnie z zasługi istot, a w szczególności z zasługi tybetańskiego ludu, magiczna emanacja Pana Mańdziuśri pojawiła się jako Trisong Detsen, bodhisattwa i król Dharmy. Z życzeniem wybudowania świątyni Samye, Spontanicznego Spełnienia Nieograniczonych Życzeń, oraz z zamiarem głoszenia świętej Dharmy w Tybecie, zaprosił Lopona Bodhisattwę i przyjął ślubowania bodhisattwy, aby zademonstrować potrzebę postępowania z oświeconą postawą przebudzonego umysłu. W celu zademonstrowania dojrzewania i wyzwolenia przebudzonego umysłu, zaprosił Padmasambhawę, wielkiego mistrza z Uddijany, aby udzielił inicjacji oraz w najdoskonalszy sposób zapoznał wszystkich z podejściem i spełnieniem. [Podejście i spełnienie (tyb. bsnyen sgrub) to dwa aspekty praktyki sadhany, odnoszące się w szczególności do stadium recytacji mahajoga tantry]. Aby zademonstrować potrzebę głoszenia i rozkwitu [nauk], zaprosił panditę Vimalamitrę, który obrócił koło Dharmy przyczyny i skutku. Aby zademonstrować całkowitą pełnię i spontaniczną doskonałość nauk oświeconego ciała, mowy i umysłu, wybudował sławne Samye, Spontaniczne Spełnienie Nieograniczonych Życzeń, i poprowadził ceremonie poświęcenia i inwestytury. W ten sposób głosił Dharmę Buddy tutaj, w Tybecie, sprawiając, że nauki i praktyka sutr i tantr lśniła jak wschodzące słońce. W szczególności, wielki vidjadhara znany jako Padmasambhawa, cudowna emanacja trzech kaji, przybył do Tybetu za sprawą mocy aspiracji i współczucia. Dopóki Padmasambhawa przebywał w Tybecie, obdarzył Jego Wysokość króla i innych głównych uczniów, oraz wszystkich pozostałych ludzi, niezliczonymi głębokimi wyjaśnieniami, mającymi sprawić, aby dojrzelili i wyzwolili się. Spośród wielu wyjaśnień, jakie przekazał mi, Tsogyal z Kharcien, dokonałam tutaj kompilacji wszystkich jego nauk na temat stosownego znaczenia, mających na celu zachętę do duchowej praktyki.

Mahakarunika Samati Ah

Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, musimy praktykować nauki, które wyzwalają z samsary! Jeśli tego nie zrobimy, niezwykle trudno będzie nam osiągnąć takie [ludzkie] ciało, posiadające wolności i wyposażenia.

Jak trudno jest zdobyć ciało takie jak to? Jest to tak trudne jak wbicie ziarnka grochu, rzuconego w klasztorny mur, tak trudne jak dla żółwia trafienie głową w jarzmo pływające na oceanie i tak trudne jak trafienie ziarnkiem gorczycy w oczko stojącej pionowo igły.

Przyczyną tych trudności jest to, że sześć klas istot przypomina stos ziarna. Istoty piekielne, głodne duchy i zwierzęta, przypominają dolną połowę, półbogowie górną połowę, a bogowie i ludzie [tworzą] ledwie sam czubek tego stosu. W porównaniu do innych klas istot, osiągnięcie ludzkiej formy wydaje się niemożliwe. Tsogyal, spróbuj

policzyć istoty sześciu światów!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli pomimo tych trudności, dzięki nagromadzeniu w przeszłości zasługi, udało ci się odrodzić w ludzkiej postaci, trudno będzie ci praktykować Dharwę, jeśli nie posiadasz wszystkich zdolności zmysłowych i jesteś głucha, ślepa czy niema. Jeśli odrodzisz się wśród ludzi pierwotnych lub dzikich, nie będziesz miała sposobności do praktykowania świętej Dharmy. Jeśli odrodzisz się w rodzinie [utrzymującej] nihilistyczne, błędne poglądy heretyckich skrajności, nie wnikniesz w nauki Buddy.

Teraz odrodziliśmy się na południowym kontynencie Dżambu, w cywilizowanej krainie, gdzie obecne są nauki Buddy. Osiągnęliśmy to, co jest trudne do osiągnięcia, cenne ludzkie ciało, i, podczas gdy nasze właściwości zmysłowe są nadal nietknięte, możemy spotkać się z wzniosłymi mistrzami, mamy możliwość wyboru tego, co chcemy robić, możemy wejść w nauki Buddy, praktykować świętą Dharwę i towarzyszyć innym praktykującym z sanghi. Jeśli nie zastosujemy nauk, które przynoszą wyzwolenie i oświecenie, zmarnujemy to cenne ludzkie ciało.

Nie wracaj z pustymi rękami po tym jak dostałeś się do krainy klejnotów; nie marnuj czasu, kiedy spotkałeś niewyczerpany skarb! Kiedy mamy naczynie, musimy przeprowadzić się przez ocean; nie pozwól, aby wymknęła ci się łódź ludzkiego ciała!

Nadszedł czas oddzielenia samsary od nirwany; z radością dołóż wszelkich starań i praktykuj! Teraz mamy linię podziału pomiędzy szczęściem a cierpieniem; nie planuj swego cierpienia! Teraz nadszedł czas, kiedy drogi wiodące w górę i w dół rozdzielają się; nie skacz w otchłań niższych światów!

Teraz nadszedł czas, aby ukazać różnice pomiędzy byciem mądrym, a głupim; nie paplaj głupio, ani nie gap się! Teraz nadszedł czas kresu zasługi; nie trać czasu i odejdz z pustymi rękami! Teraz nadszedł czas, aby zobaczyć, kto jest wielkim, a kto niegodziwym mężczyzną czy kobietą; nie szukaj oświecenia w zysku i sławie!

Teraz nadszedł czas, aby zobaczyć, kto jest dobrym, a kto złym człowiekiem; odrzuć światowe wysiłki! Obecną chwilę można porównać do jednego posiłku na sto dni; nie postępuj tak jakbyś miała dużo czasu! Teraz nadszedł czas, kiedy zło chwilowego lenistwa przyniesie trwałe skutki; z radością wysil się w duchowej praktyce! Teraz nadszedł czas, kiedy jeden rok wytrwałości przyniesie szczęście we wszystkich przyszłych żywotach; pozostań niezmienny w praktyce Dharmy!

Odczuwam współczucie wobec istot, które opuszczają to życie z pustymi rękami!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, nie wiemy, kiedy umrze to ciało, zdobyte z tak wielkim trudem; czy będzie to jutro, czy pojutrze; nie rób więc planów, tak jakbyś miała żyć wiecznie! Nie mamy pewności, kiedy to ciało, pożyczka od czterech elementów, ulegnie rozpadowi; nie przywiązuj się więc do niego zbyt

naiwnie!

Narodziny nie prowadzą do niczego, oprócz śmierci; ćwicz się w tym, że twoim przeznaczeniem jest natura nie powstawania! Spotkanie nie prowadzi do niczego, jak tylko do rozstania; odetnij przywiązanie do znajomych! Gromadzenie nie prowadzi do niczego innego, jak tylko opróżnienia; bądź więc szczodra bez lgnięcia! Budowanie nie prowadzi do niczego innego, jak tylko zniszczenia; przebywaj więc w jaskiniach i górskich odosbnieniach!

Pragnienie i ambicja nie prowadzą do niczego innego, jak tylko do bólu; rozluźnij więc swoje pragnienia! Omamione doświadczenia nie prowadzą do niczego innego, jak tylko do złudzeń; zniszcz dualistyczną percepcję! Postępując w ten sposób, będziesz zawsze szczęśliwa; kto jednak słucha pożytecznych rad?

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, mówiłem to wszystkim, ale nikt nie słuchał. Wkrótce schwyta cię Mara Śmierci; nie ma szansy na wyzwolenie. Kiedy zbliży się śmierć, ci, którzy nie praktykowali Dharmy, będą tego żałować.

Lata, miesiące, dni przemijają, nie zatrzymując się nawet na sekundę. To życie biegnie nie stając nawet na godzinę czy minutę, a potem umieramy. Pory roku istnieją dalej, ale twoje życie się kończy i nie czeka.

Czyż nie popadasz w rozpacz, widząc jak śmierć zbliża się, podczas gdy lata, miesiące i dni przechodzą? Jak możesz czuć się zadowolona, kiedy wszyscy nagle i niespodziewanie umierają? Jak możesz być zadowolona, swoim potomstwem i bogactwem, kiedy w chwili śmierci nie ma z nich żadnego pożytku? Jak możesz czuć się tak bezpiecznie, kiedy nie towarzyszy ci nic, oprócz pozytywnych i negatywnych czynów?

Ci, którzy nie odcięli przywiązania do konkretnej rzeczywistości i poglądu o trwałości, są bezsensowni!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, nie ma możliwości osiągnięcia ludzkiego ciała, jeśli przebywa się w stanach, w których brak wolności; [Stany, w których brak wolności to: bycie istotą piekielną, głodnym duchem lub zwierzęciem, barbarzyńcą lub długo żyjącym bogiem, utrzymywanie błędnych poglądów; odrodzenie się w czasach, kiedy nie ma Buddy; oraz bycie niemym] nie trzeba więc przypominać o konieczności praktykowania Dharmy i osiągnięcia wyzwolenia!

Właśnie teraz mamy moc wyboru tego, co chcemy robić, a jednak ludzie twierdzą, że nie potrafią zastosować Dharmy [w praktyce]. Zdobywszy ludzkie ciała z wolnościami i wyposażeniami, twierdzą, że nie mają czasu na praktykę duchową. Mogą być całkowicie zniewoleni przez jedzenie i ubranie, a zarazem twierdzą, że nie są w stanie nawet przez rok praktykować świętej Dharmy. Niezmordowani w samsarycznej krzątaninie, oświadczają, że nie potrafią znieść nawet najdrobniejszych

trudów w tym, co dotyczy Dharmy. Potrafiąc znosić bez końca bolesne doświadczenia, twierdzą, że nie są w stanie spędzić nawet jednego lata czy zimy w szczęściu duchowej praktyki.

Wydaje się, że ludzie, którzy nie dbają o Dhammę, nie pragną szczęścia!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, rzeczą o najwyższym znaczeniu jest to, aby wysiłek duchowej praktyki podjąć wtedy, kiedy jest się młodym. Jeśli się zestarzejesz, możesz zapragnąć słuchać nauk, ale twoje uszy ich nie usłyszą. Możesz zapragnąć studiować, ale twoja uwaga będzie przytępiona, a pamięć zawodna. Możesz zapragnąć pójść za Dhammą, ale twoje ciało nie będzie w stanie chodzić, ani siedzieć. Możesz zapragnąć praktykować, ale moc elementów zmniejszy się i nie będziesz się mogła skoncentrować. Możesz zapragnąć rozdać wszystko, co posiadasz, ale kontrolę nad nimi przejęli inni. Możesz zapragnąć podjąć wysiłek, ale twój organizm nie może się wysilić. Jeśli uraziłaś swego mistrza i praktykujących Dhammę, to kiedy nadejdzie starość, będziesz chciała praktykować Dhammę, ale nie będziesz w stanie. Wyrazisz życzenie: "Gdybym tylko miała tę wolę, kiedy byłam młoda", lecz to nie pomoże. Za późno będzie żałować, że nie wykonywało się żadnej praktyki duchowej, kiedy była taka możliwość.

Ludzie, którzy nie czują żadnego zainteresowania praktyką Dharmy w młodości, nie są lepsi od głupców!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, małżeństwo i prowadzenie życia rodzinnego, kiedy praktykuje się Dhammę wyzwolenia, przypomina bycie zakutym w kajdany bez [możliwości] wyzwolenia. Musisz chcieć uciec, ale zostałaś schwytana w lochu samsary, bez możliwości ucieczki. Później możesz tego żałować, ale utoniesz w bagnie emocji, z którego nie ma wyjścia. Jeśli masz dzieci, mogą być kochane, ale są one palem, który przykuwa cię do samsary. Jeśli nie masz dzieci, to obawa, że twoja rodzina wymrze, jest nawet większa. Jeśli posiadasz jakieś materialne rzeczy, na przykład hodowlę bydła lub pole, nie będziesz mieć wolnego czasu na praktykowanie Dharmy. Jeśli nie posiadasz [rzeczy], ból i walka z tego powodu, że nie masz nic do jedzenia, są nawet większe. Jeśli masz służbę i pracowników, praca kierownicza całkowicie cię wciąga. Jeśli nie [angażujesz się w to,] twój brak siły sprawi, że inni zaczną cię kontrolować, a ty nie będziesz mieć wolności do praktykowania Dhammy. W ten sposób zarówno obecne życie, jak i twoja przyszłość zostaną zniszczone.

W każdym razie, ludzie, którzy się żenią i stają się głową rodziny, sami pogrążają się w bagnie nieszczęść, bez szansy na wyzwolenie!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, radości tego świata są wyjątkowo niestałe, ale jeśli praktykujesz świętą Dhammę, twoje szczęście będzie długotrwałe. Bogactwo tego świata jest nietrwałe i przemijające, ale jeśli stale będziesz zbierać nagromadzenia [zasługi i mądrości], będziesz naprawdę bogata. Ludzie, którzy

angażują się w negatywne czyny, są pozbawieni rozumu; ci jednak, którzy robią to, co jest pozytywne, są rozsądni i mądrzy. Ludzie, którzy poświęcają się znaczącym naukom, są prawi, ale ci, którzy dążą do bezsensownych zdobyczy i sławy, są lekkomyślni i niemoralni. Światowa sława i materialne bogactwo to władcy domu nieszczęścia; szlachetny jest ten, kto osiąga stan buddy w jednym życiu.

Ludzie, którzy lgną do świata, nigdy nie będą mieli szansy na uwolnienie się z samsary!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, przeszkadzające uczucia powstają z okoliczności, a zatem ucieknij z kraju miłości i nienawiści. Z rozproszenia powstają przeszkody, a więc utrzymuj [w umyśle] jak lek [obraz] wzniosłego mistrza. Ubóstwo i smutek w tym życiu powstają z uprzednich działań, a zatem żyj w odludnych pustelniach. Negatywne czyny powstają z okoliczności; jak trucizny unikaj więc złego towarzystwa. Błędne poglądy powodują upadki, a zatem studiuj i rozmyślaj z otwartym umysłem. Wzloty i upadki zdarzają się każdemu, zarówno żywym, jak i martwym, nie obwiniaj więc innych. Bez względu na to, jaka radość i szczęście spadnie na ciebie, stanowią one rezultat twojej zasługi. Spróbuj osiągnąć oświecenie, ponieważ masz możliwość uniknięcia odrodzenia się w niższych światach samsary.

Ludzie, którzy żyją negatywnościami, będą długo cierpieć!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, mówiąc wprost: chwila twojej śmierci jest nieokreślona; towarzyszy ci od chwili narodzin. Okoliczności twojej śmierci są również niepewne; umrzesz, mimo iż tego nie planujesz. Śmierć nigdy o tobie nie zapomni; możesz zgromadzić wszystkie bogactwa świata, ale i tak będziesz je musiała zostawić.

Samsara nie zniknie po twojej śmierci; na nowo będziesz się włączyć w trzech sferach. W egzystencji samsarycznej nie ma szczęścia; nigdy nie przekroczysz nieszczęść, bez względu na to, w którym z sześciu światów się odrodzisz. Jak bardzo musiałś wędrować w przeszłości, przechodząc nieopisany ból! I będziesz nadal włączyć się w samsarę, miotana na falach cierpienia. Czyż nie lepiej praktykować Dharmę i odciąć łańcuch, który wiąże cię z cierpieniem! Jeśli nie dotrzesz do suchego lądu, nie uda ci się wyprowadzić innych poza samsarę. Wydaje się jednak, że wszyscy praktykujący Dharmę lgną do światowych rozrywek i bez końca sami siebie wrzucają w samsarę.

Z pomocą wolności i wyposażenia już teraz musisz odciąć więzy, jakie łączą cię z samsarą!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli teraz nie osiągniesz wyzwolenia, będziesz się nadal pogrązać w nieszczęściach egzystencji, bez względu na to, gdzie się odrodzisz. Jeśli nie mieszkasz w górskim odosobnieniu, będziesz tylko żyć w więzieniu samsary, bez względu na to, gdzie przebywasz. Jeśli nie poświęcisz się

duchowej praktyce, to bez względu na to, co będziesz robić, będziesz tylko stwarzać negatywną karmę dla dalszej samsary.

Jeśli nie zbierzesz dwóch nagromadzeń, to wszystko co zgromadzisz, stanie się perfidią Mary. Jeśli nie podążysz za duchowym nauczycielem, to każdy za kim pójdziesz, poprowadzi cię jedynie w głębszą samsarę. Jeśli nie będziesz słuchała ustnych wyjaśnień swojego mistrza, każdy inny, kogo będziesz słuchać, stanie się wyłącznie kimś, to pociągnie cię za sobą w dół.

Jeśli w strumieniu twojego istnienia nie narodzą się duchowe właściwości, to ludzie, z którymi będziesz przebywać, będą cię wspierać w czynieniu zła. Jeśli nie urzeczywistnisz wrodzonej natury swojego umysłu, to każda myśl jaka się w tobie pojawi, będzie tylko konceptualną myślą. Jeśli nie będziesz kierować swoim umysłem, to cokolwiek zrobisz, będzie tylko uwieczniać złudzenia. Jeśli nie obawiasz się samsary, to bez względu na to, co zrobisz, będą to tylko nasiona dla [odrodzenia się] w niższych światach.

Ludzie, którzy nie czują rozczarowania samsarą, będą bez końca cierpieć!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, nic innego nie pomoże ci, kiedy staniesz w obliczu śmierci, zrób więc to, co ci powiem! Znajdź mistrza, który ucieleśnia sobą nauki mahajany i otrzymaj od niego ustne wyjaśnienia, będące ucieleśnieniem prawdziwej realizacji natury umysłu.

Poszukaj i zostań w bezpiecznym miejscu, które posiada wszystkie niezbędne rzeczy. Praktykuj z niegasnącą pilnością. Wypełnij swoją skarbnicę [nagromadzeniami zasługi i mądrości], nie odkładając [praktyki] z dnia na dzień.

Dotrzyj do towarzystwa ludziom, którzy posiadają oddanie, są wytrwali i inteligentni. Praktykuj nauki, które wprowadzą cię na ścieżkę do wyzwolenia. Jak trucizny unikaj negatywnych czynów, które prowadzą do [odrodzenia się w] niższych światach. Nasyć się współczuciem, korzeniem mahajany. Za swój główny cel uznaj ćwiczenie się w pustce wolnej od pojęć.

Jeśli nie porzucisz rozproszenia, niełatwo będzie ci spełnić cokolwiek poprzez duchową praktykę!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, czy nie słyszałeś o tym, że twoi przodkowie umarli? Czy nie widziałaś, że twoi sąsiedzi umarli? Czy nie zauważyłaś, że twoi krewni umierali bez względu na to, czy byli starzy, czy młodzi? Czy nigdy nie widziałaś zwłok niesionych na pole kremacyjne? Jak to możliwe, iż nie pamiętasz, że śmierć przyjdzie również po ciebie? Jeśli nie poczujesz motywacji [do praktyki], czas na wyzwolenie nigdy nie nadejdzie!

Sam korzeń pozytywnych właściwości polega na wzięciu sobie do serca nietrwałości,

tak aby nigdy nie zapominać o strachu przed śmiercią! Wśród wszystkich pojęć, najważniejsza jest nietrwałość, a zatem nigdy się od niej nie oddzielaj! Wiara w to, że rzeczy będą trwać, jest samym korzeniem wszelkich negatywności, a zatem podciągnij się! Jeśli szczerze nie weźmiesz sobie tej postawy [nietrwałości] do serca, nagromadzone zło będzie mieć wielkość góry.

Aby to wyjaśnić: zwykli ludzie nie szukają wyzwolenia; dostojnicy są zarozumiali i lgną do nadętego poczucia własnej godności; bogacze są zakuci skąpstwem; ignoranci pławią się w negatywnościach; leniwi żyją w apatii; praktykujący zwracają się ku rzeczom światowym; nauczyciele Dharmy błędzą w ośmiu światowych dharmach; a medytujący, którym brak oddania i pilności, gonią za celami tego życia. Wszystko to dzieje się dlatego, że nie wzięto sobie do serca nietrwałości.

Jeśli raz, w strumieniu swego istnienia, autentycznie przyswoisz sobie myśl o nietrwałości, to wszystkie właściwości ścieżki do wyzwolenia nagromadzą się [wielkie] jak góra. Stwórz więc postawę nie posiadania żadnego zadania, bez względu na to, co robisz! Stwórz postawę tego, że światowe cele są daremne! Odrzuć bezsens tego świata!

Z hartem ducha wstąp na ścieżkę do wyzwolenia! Nie lgnij do materialnych rzeczy! Nie skupiaj się na pięciu składnikach, tak jakby były tobą! Zrozum, że odwrócenie się [od praktyki] to Mara! Zrozum, że obiekty zmysłowe, których pragniesz, są oszustwem! Nigdy nie oddzielaj się od poczucia konieczności!

Sprawy związane z tym życiem uważaj za swego wroga! Poszukaj prawdziwego mistrza! Unikaj złego towarzystwa! Wybierz samotność górskiego odosobnienia! Nie odkładaj swojej duchowej praktyki! Przestrzegaj ślubowań samaja. Zmieszaj swój umysł z Dhamą!

Jeśli będziesz postępować w ten sposób, jidam obdarzy cię siddhi, dakinie obdarzą cię błogosławieństwami, buddowie dadzą ci pewność i wkrótce osiągniesz oświecenie; wszystko to będzie wynikiem wzięcia sobie do serca nietrwałości.

Od przeszłości aż po dziś dzień, wszyscy buddowie i ich synowie i córki, wszyscy vidjadharowie i siddhowie, wyzwalali się z samsary, biorąc to sobie do serca!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli będziesz popełniać dziesięć negatywności, spadniesz w niższe światy; dlatego żałuj [za nie] i powstrzymaj się od nawet najdrobniejszych negatywności! Szlachetność, która ma konceptualny cel, nie stanie się ścieżką do wyzwolenia, dlatego wszelką duchową praktyką zajmuj się z niekonceptualnym podejściem! Pozytywne działania stworzone w ciągu eonów, może zniszczyć jedna chwila nienawiści, ćwicz się więc w miłości, współczuciu i oświeconej postawie umysłu! Możesz rozumieć pustkę, ale obróci się ona w nihilizm, jeśli nie będziesz współczujący, zrównaj więc współczucie i pustkę!

W każdym razie, niczego nie osiągniesz, jeśli nie porzucisz lgnięcia do rzeczy jako konkretnych; nie uważaj więc swoich omamionych doświadczeń za trwałą rzeczywistość!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli natychmiast nie odrzucisz swojej samsarycznej egzystencji, twoja karma i przeszkadzające uczucia jako przyczyna, z pewnością sprowadzą rezultat: odrodzenie się w uwarunkowanym ciele. Wkrótce po takim odrodzeniu się, [doświadczysz] bolesnej natury tego ciała. Po narodzinach, nieuchronnie nadejdą starość i śmierć. Tuż po śmierci z pewnością nie znajdziesz innego przeznaczenia, aniżeli odrodzenie się w którejś z sześciu klas istot.

Odrodzenie się w takiej formie spowoduje automatyczne pojawienie się pragnienia i nieszczęść. Nie będzie ucieczki z bolesnego oceanu karmicznych czynów, stworzonych poprzez pięć trucizn. Logiczną konkluzją niepowodzenia ucieczki będzie nieustanne krążenie w samsarycznej egzystencji. Aby tego uniknąć, musisz zrealizować, że twój umysł ma naturę niepowstawania. Jeśli tego nie urzeczywistnisz, nie wyzwolisz się z samsary!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: mówiąc ogólnie, Tsogyal, samsara nie ma początku, ani końca, lecz ty jako jednostka musisz doświadczyć początku i końca! W tym życiu możesz być potężna i bogata, ale i tak nie ma to znaczenia, ponieważ musisz stąd odejść. Twoja moc, władza i możliwości mogą być wielkie, ale i tak nie zwyciężą Mary Śmierci.

Możesz opływać w dostatki i luksusy, ale nie ogłupi to Pana Śmierci, jeśli raz znajdziesz się w jego uścisku. Możesz mieć legiony [wojska] i ogromne bogactwo, ale nie pojadą tam z tobą z przodu, ani z tyłu. Możesz mieć liczne potomstwo, orszak i krewnych, ale nie będą mogli ci towarzyszyć w następnym życiu. Możesz otoczyć się wszystkimi armiami świata, ale nie uda ci się powstrzymać napaści narodzin, starości, choroby i śmierci.

Jeśli nie zagwarantujesz sobie teraz dobra przyszłych żywotów, to kto będzie znosił ból upadku do piekieł? Głód i pragnienie głodnych duchów są nie do zniesienia! Zniewolenie zwierząt jest straszne! Najbardziej bolesne są zmiany w ludzkim życiu! Zmagania się półbogów są nie zniesienia! Upadek bogów to udręka! Wszystkie istoty krążą w tym występny kręgu. Trudno uniknąć fal narodzin i śmierci!

Jeśli nie przekroczysz otchłani sześciu klas istot, wszystko będzie bez sensu. Aby to uczynić, musisz rozwinąć moc niedualnej świadomości!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli pragniesz uwolnić się z samsarycznej egzystencji, zrób to w ten sposób.

Twoje zwykłe przywiązanie i awersja, to błędne, omamione myślenie; odetnij je! Korzeniem i podstawą samsary jest wiara w ego; wykorzeń ją! Krewni i znajomi są

łańcuchem, który ściąga cię w dół; odetnij go! Myśli o wrogach i demonach są torturą dla twego umysłu; odrzuć je!

Obojętność odcina siłę życiową wyzwolenia; pozostaw ją za sobą! Fałsz i oszustwo są ciężkim ładunkiem; odrzuć je! Zazdrość jest burzą gradową, która niszczy wszystko, co dobre; wyeliminuj wszystkie swoje błędy! Twój dom rodzinny to demoniczne więzienie; unikaj go jak trucizny!

Upragnione obiekty zmysłów to więzy, które ograniczają cię; odetnij tę niewolę! Szorstkie słowa to trująca broń; powstrzymaj swój język! Niewiedza jest naciemniejszym splamieniem; zaświeć lampę studiowania i przemyśliwania! Kochankowie, partnerzy i potomstwo to podstępny Mary; odetnij swoje przywiązanie! Czegokolwiek doświadczasz, jest to złudzenie; niech się to samo z siebie uwolni!

Jeśli zrobisz tak jak ci mówię, odwrócisz się od samsarycznej egzystencji!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, kiedy zrozumiesz błędy samsary, nie ma innego nauczyciela, poza tymi [słowami]. Kiedy weźmiesz sobie nietrwałość do serca, nie ma zachęty, która opierałaby się na czymś innym poza tym. Kiedy zrozumiesz, że wszystko to, co pojawia się i istnieje, jest twoim umysłem, nie będzie innej ścieżki do oświecenia, jak tylko ta.

Jeśli masz silne oddanie dla swego mistrza, nie można znaleźć buddy poza nim. Jeśli zadowolasz wszystkie czujące istoty, nie ma Trzech Klejnotów, które mógłbyś czcić poza tym. Jeśli odciąłś podstawę i korzeń myśli, nie ma poza tym żadnej wrodzonej natury, na którą można by medytować. Jeśli samsaryczna egzystencja uwalnia się w sobie, poza tym nie ma żadnego przebudzonego stanu do spełnienia. Jeżeli raz to urzeczywistnisz, samsara i nirwana nie będą dwoma.

Poza tym, młodość jest krótka, a kłopotów wiele. Zapominalstwo jest silne, a remedia słabe. Inspiracja jest słaba, a rozproszenia liczne. Pilność jest czymś rzadkim, natomiast lenistwo jest obfite. Światowe zadania są niezliczone, a dharmicznych czynów jest niewiele. Negatywne myśli mają największe znaczenie, podczas gdy inteligencja jest minimalna.

Och, jak bardzo ci ludzie z mrocznej epoki będą żałować, [kiedy znajdą się] na krawędzi śmierci! Tsogyal, musisz otrzymać głębokie ustne wyjaśnienia!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, aby uniknąć samsarycznej egzystencji, musisz położyć ufność w ścieżce do wyzwolenia. By tak rzec, ufność powstaje z przyczyn i warunków, a nie sama z siebie. Ufność powstaje, kiedy przyczyny i warunki się schodzą, a ty bierzesz sobie nietrwałość do serca. Ufność powstaje, kiedy pamiętamy o przyczynie i skutku.

Ufność powstaje podczas czytania głębokich sutr i tantr. Ufność powstaje wtedy, gdy

spotykamy się z posiadającymi ufność ludźmi. Ufność powstaje wtedy, gdy podąża się za mistrzem i duchowym nauczycielem. Ufność powstaje wtedy, gdy znajdujemy się w bolesnych sytuacjach.

Ufność powstaje wtedy, kiedy składamy ofiary na specjalnym ołtarzu. Ufność powstaje wtedy, gdy spotykamy się z głębokim zachowaniem. Ufność powstaje wtedy, gdy słyszymy o przykładach z życia mistrzów linii. Ufność powstaje wtedy, gdy słuchamy pieśni wadźry urzeczywistnienia.

Ufność powstaje wtedy, gdy widzimy cierpienie innej istoty. Ufność powstaje wtedy, gdy kontemplujemy wady samsarycznej egzystencji. Ufność powstaje wtedy, gdy czytamy święte nauki. Ufność powstaje wtedy, gdy dostrzegamy właściwości wzniosłych istot. Ufność powstaje wtedy, gdy otrzymujemy błogosławieństwo od mistrza. Ufność powstaje wtedy, gdy zbieramy specjalne nagromadzenia.

Moja rada brzmi, aby nigdy nie oddzielać się od przyczyn powstania ufności.

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli posiadasz w swoim sercu ufność, musisz sprawić, żeby tam pozostała. Jeśli nie ma [jej tam], musisz sprawić, żeby się pojawiła!

Brak ufności przypomina próbę wybielenia węgla; jesteś odłączona od szlachetności ścieżki do wyzwolenia. Brak ufności jest jak bycie kamieniem szlachetnym na dnie oceanu; zaplątałaś się w głębiach samsarycznej egzystencji. Brak ufności jest jak łódź bez wiosł; nie da się nią przepłynąć morza. Brak ufności jest jak sianie ziarna w surowej i nieuprawianej, a jednak płodnej glebie; nie przetrwa w niej żadna zaleta.

Brak ufności jest jak ziarno, które zostało przypalone przez ogień; nie wyrosną z niego kielki oświecenia. Brak ufności jest jak podróż bez eskorty przez budzące grozę miejsca; nie uda ci się przewyciężyć wroga przeszkadzających uczuć. Brak ufności przypomina włóczęgę, który wylądował w więzieniu; nie uniknie niższych światów. Brak ufności jest jak człowiek bez ręki, który próbuje wdrapać się na skałę; spadnie w otchłań sześciu światów istot.

Brak ufności jest jak jeleń schwytany przez myśliwego; zostanie zabity przez Pana Śmierci. Brak ufności jest jak ślepiec wpatrzony w ołtarz, i nie widzący obiektu poznania. Brak ufności jest jak idiota, który dotarł na wyspę czystego złota i nie wie, co znalazł.

Ludzie, którzy nie mają ufności, prawdopodobnie nie będą w stanie osiągnąć wyzwolenia, ani oświecenia!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli chce się osiągnąć oświecenie, posiadanie ufności jest połową wykonanej praktyki Dharma.

Ufność jest jak żyzna gleba; jakiegokolwiek instrukcje się w niej zasieje, wyrośnie [owoc]. Ufność jest jak klejnot spełniający życzenia; obdarza błogosławieństwami spełnienia wszystkich zamierzeń. Ufność jest jak władca świata; podtrzymuje królestwo Dharmy. Ufność jest jak warowny zamek; opiera się przeszkadzającym uczuciom ego i innych.

Ufność jest jak most lub łódź; umożliwia ci przekroczenie oceanu samsary. Ufność jest jak lina zwisająca w przepaść; wyciąga cię z niższych światów. Ufność jest jak lekarz; eliminuje chroniczną dolegliwość pięciu trucizn. Ufność jest jak potężna eskorta; prowadzi cię bezpiecznie przez niebezpieczeństwa samsary.

Ufność jest jak obrońca; ocala cię od zdradliwych czterech mar. Ufność jest jak rosnący księżyc; pozwala coraz bardziej wzrastać temu, co pozytywne. Ufność jest jak łapówka dana po to, by uniknąć uwięzienia; zwodzi demonicznego Pana Śmierci. Ufność jest jak ścieżka wiodząca do góry; prowadzi cię do miasta [znajdującego się] na górze.

Ufność jest jak niewyczerpana kopalnia skarbów; zaspokaja wszystkie potrzeby i życzenia. Ufność jest jak ręce człowieka; zbiera nimi korzenie szlachetności. Ufność jest jak szybkonogi rumak, który niesie cię do miejsca wyzwolenia. Ufność jest jak słoń dźwigający ogromny ciężar; prowadzi cię coraz wyżej i wyżej. Ufność jest jak iskrzące się źródło; przejawia wrodzoną sobie pełnię uwagi.

Jeśli ufność raz pojawi się głęboko w tobie, wszystkie pozytywne właściwości pojawią się wielkie jak góra!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, źródło wszystkich zalet stanu buddy znajduje się w ufności, pozwól więc, aby z głębi ciebie wyłoniła się niezmienna ufność! Zapobiega ona [odrodzeniu się w] stanach zniewolenia i zdobywa [ciało obdarzone] wolnościami i wyposażeniami. Odrywa cię od niewłaściwego towarzystwa i sprawia, że zaczynasz podążać za autentycznym mistrzem. Zamyka drzwi do niższych światów i ukazuje ci początek ścieżki do wyzwolenia.

Rozprasza wątpliwości i wahania i prowadzi cię poza ścieżki Mary. Powstrzymuje cię od zarozumiałości i zazdrości, i sprawia, że osiągasz [ciało obdarzone] wolnościami i wyposażeniami. Uwalnia cię od wad negatywnych czynów i pozwala ci na osiągnięcie wszystkiego, co zdrowe. Sprawia, że przekraczasz obiekty przywiązania i osiągasz zaufanie do całkowitego wyrzeczenia.

Pozwala ci na porzucenie błędnych poglądów i zachowania, oraz na osiągnięcie zaufania do nauk Zwycięzców. Całkowicie rozprasza przeszkadzające uczucia i pozwoli ci na odkrycie samoistnych zalet. Sprawia, że przekroczysz ocean egzystencji i staniesz się prawdziwym przewodnikiem. Zmniejsza negatywności i zwiększa to, co pozytywne. Pozbywa się niewłaściwych rad i sprawia, że spełnisz ostateczną esencję.

Tantry nauczają, że ufność w nauki mahajany przynosi większą zasługę, aniżeli słuźenie czującym istotom, których liczba jest większa, niż pyłków kurzu w dziesięciu sferach buddy!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeżeli ludzie będą [chcieli] słuźać, oto instrukcja, którą powinni praktykować!

Dość twoich przeszłych zmagañ z bezsensownymi działaniami; teraz spełnij ważne zadanie! Dość nudnego i beznadziejnego niewolenia innych; teraz działaj dla własnego poźytku! Dość wypowiedzianych nadaremnie z powodu pięciu trucizn słów i czynów; nakieruj teraz swoje ciało i głoś na Dharma! Dość twojego beztroskiego zadowolenia; zastosuj w praktyce radosną pilność!

Dość ulegania krewnym; obal ścianę bojaźni! Dość nienawiści wobec wrogów i demonów; ćwicz się teraz w miłości i współczuciu! Dość przebywania w klatce sześciu obiektów zmysłów; teraz spójrz na naturalny stan umysłu! Dość stwarzania negatywnej karmy; porzuć teraz negatywne czyny!

Dość nieszczęść związanych z samsaryczną egzystencją; ucieknij do sfery wielkiej błogości! Dość zbierania się w grupach; teraz żyj w samotności! Dość niezdrowych słów; teraz żyj w milczeniu i dotrzytuj towarzystwa prawdzie! Dość omamionego myślenia i planowania; teraz rozpoznaj dharmakaję, swoje naturalne oblicze!

Teraz nadszedł czas zespolenia ufności i pilności, oraz spełnienia przebudzonego stanu!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, dopóki nie osiągniesz oświecenia, potrzebujesz mistrza; dotrzytuj więc towarzystwa autentycznemu duchowemu nauczycielowi. Dopóki nie zrealizujesz naturalnego stanu, potrzebujesz nauk; proś więc o głośbokie, ustne wyjaśnienia. Nie przebudzisz się do oświecenia przez samo tylko intelektualne rozumienie; praktykuj więc tak pilnie jak rozpalasz ogień. Dopóki nie osiągniesz stabilności we wrodzonej naturze, będziesz nadal podatna na przeszkody; porzuć więc powodujące rozproszenie zajęcia. Dopóki nie osiągniesz ostatecznego celu, potrzebujesz pielęgnować w sobie pozytywne właściwości; Ćwicz się więc stopniowo we wzmacnianiu świadomości.

Trzymaj się z daleka od wszystkiego, co rani twoją myśl, słowo i czyn, i zawsze bądź zrelaksowana. Unikaj towarzystwa, które podsycy przeszkadzające uczucia i koncentruj się na przyjaciółach, którzy zachęcają cię do [praktykowania tego, co] pozytywne. Rano, w nocy, o świcie i o zmroku podlicz pozytywne i negatywne czyny i strzeż swego umysłu. Możesz posiadać ustne wyjaśnienia, lecz ich cel nie może zostać zrealizowany, jeśli nie zastosuje się ich w praktyce; a zatem praktykuj to, co zrozumiałaś.

Jeżeli spełniasz to, co twój mistrz ci przekazał, rezultaty pojawią się automatycznie, a

zatem słuchaj świętej Dharmy!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli szczerze praktykujesz Dhamę, jedzenie i ubranie pojawią się automatycznie!

Pragnienia są nie do zaspokojenia, podobnie jak picie słonej wody; bądź więc zadowolona! Wyeliminuj poczucie własnej godności i pozostań miła i zdsycyplinowana! Cześć i szacunek to pułapki Mary, a zatem wrzuć je do rzeki jak kamienie! Przyjemność i dobra reputacja są przemijające, zostaw więc sprawy tego życia za sobą, całkowicie je lekceważąc. Przyszłe żywoty będą trwały dłużej, niż to obecne życie, dlatego zaopatr się w najznakomitsze zapasy!

Musimy porzucić to życie sami i bez przyjaciół, poszukaj więc eskorty nieustraszoneści! Nie pogardzaj łagodnymi; nie czyn różnicy pomiędzy tym, co wysokie i tym, co niskie! Nie zazdrość wykwalifikowanym; sama przyswój sobie ich właściwości! Nie rozważaj wad innych; usuń swoje błędy tak dokładnie jak włosy z twarzy! Nie przejmuj się własnym dobrem; martw się szczęściem innych i bądź miła dla wszystkich.

Wzbudź w sobie cztery niezmierności i dbaj o dobro wszystkich istot jak o dobro własnych dzieci! Waż [słowa] sutr i tantr tak dokładnie jak wełnę, i zasymiluj je w strumieniu swojego istnienia! Wprawiaj się w wir w królestwach, tak jakbyś była mlekiem, [z którego przygotowuje się] masło i szukaj najgłębszych wyjaśnień! Wszystkiego doświadcza się wskutek poprzedniej karmy, a nie poprzez pragnienie; uspokój więc swój umysł!

Lekceważenie ze strony wzniosłych mistrzów jest gorsze od śmierci; bądź więc uczciwa i wolna od oszustwa! Kłopoty jakie masz w tym życiu mają swoje źródło w poprzedniej karmie, nie obwiniaj więc o nie innych! Dobrobyt jest [skutkiem] błogosławieństwem twego mistrza, zadbaj więc o odpłacenie za jego dobroć! Jeśli nie okiełznasz innych, nie będziesz mogła na nich wpłynąć, okiełznaj więc najpierw siebie! Bez [osiągnięcia] wyższej percepcji, nie uda ci się spełnić dobra istot, bądź więc pilna w praktyce!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli ludzie dbają o siebie, powinni wysłuchać moich wyjaśnień!

Musimy zostawić po sobie wszystkie zgromadzone bogactwa; nie czyn więc zła, aby zdobyć bogactwo! Karmiczne dojrzewanie pozytywnych i negatywnych czynów nie zaniknie przez eony, zadbaj więc nawet o najszybszą formę przyczyny i skutku! Przemijająca własność nie posiada substancji, wykorzystaj więc ją na pożyteczne czyny dawania! Stworzonej teraz szlachetności będziesz potrzebowała w przyszłości, wykorzystaj ją więc dla przynoszących zasługę czynów dawania! Wytworzonej obecnie szlachetności będziesz potrzebowała w przyszłości, dlatego przestrzegaj czystej dyscypliny!

Nienawiść wybucha gwałtownie w mrocznej epoce, nałóż więc zbroję cierpliwości! Lenistwo sprowadzi cię z powrotem w samsaryczną egzystencję, przebudź więc nierozproszoną pilność! Twoje życie rozciąga się na drodze rozproszenia, ćwicz się więc w medytacji i wrodzonej naturze! Niewiedza dręczy cię w samsarycznej egzystencji, zapal więc lampę poznania!

W tym plugawym bagnie nie można [znaleźć] szczęścia, kieruj się więc do suchej ziemi wyzwolenia! Ćwicz się w dokładnie w głębokich wyjaśnieniach i przedrzyj się przez sieć egzystencji! Opuść swój dom rodzinny, trzymaj się z daleka od krewnych i żyj na odosobnieniu w górach! Porzuć czyny, które odwracają twoje myśli, słowa i czyny [od Dharmy], i spójrz na swoją nieograniczoną, wrodzoną naturę!

Zajmij niskie miejsce, ubierz łachmany i utrzymuj swoje doświadczenia! Jedz niewyszukane jedzenie, włócz się jak rzeki w Indii i wydobyj z ziemi skarby serca wzniosłych istot! Nie uda ci się znaleźć nieskazitelnych czujących istot, nie zatrzymuj się więc na błędach twego mistrza i przyjaciół w Dharmie!

To życie jest powierzchowną rzeczywistością; nie pław się więc w nadziei i lęku, lecz ćwicz się w tym, że wszystko jest złudzeniem! Aby przynieść pożytek istotom w przyszłości, musisz kultywować postanowienie bodhisattwy! Dwa zaciemnienia przeszkadzają w powstaniu pozytywnych właściwości, oczyść więc je szybko!

Jeżeli obawiasz się stanu samsary, który przypomina dom w płomieniach, powinnaś zwrócić uwagę na te wyjaśnienia Padmy!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli pragniesz zachować stałość w swojej praktyce, to bezpośrednio odetnij swoje przywiązania!

Kiedy pojawią się groźne wojska niezwykłej percepcji, [Niezwykła percepcja, która obejmuje jasnowidzenie, przypomnienie sobie poprzednich inkarnacji, oraz zdolność do wykonywania drobniejszych cudów, może stać się podstawą duchowej dumy. Ta ogromna zwodniczość jest mistrzem, który ma wielu zwolenników] okrąż się żelaznym murem widzenia ich jako złudzenia! Kiedy wpadasz w gniew słysząc nieprzyjazne słowo, poszukaj źródła tego echa! Aby rozwinąć pełnię uwagi vipassany, użyj jako metod widoków i dźwięków! Jeśli chcesz udoskonalić się doświadczenia, rozwiń swoją zręczność poprzez odpowiednie praktyki!

Aby przejść etapy na ścieżce wzniosłych istot, spójrz na pogląd metod i poznania! Jeśli pragniesz zdobyć niewyczerpane bogactwo, wówczas zgromadź własność dwóch nagromadzeń! Jeśli pragniesz przekroczyć niebezpieczne miejsca błędnych poglądów, wówczas uwolnij swój umysł od ograniczeń dualistycznej percepcji! Jeśli pragniesz, aby w strumieniu twego istnienia powstała mądrość błogości, wówczas poproś o bezpośrednie wyjaśnienia na ścieżce metod!

Jeśli pragniesz być zawsze szczęśliwa, wydostań się z tego więzienia nieszczęść. Jeśli pragniesz zrealizować nie posiadającą źródła esencję umysłu, to odetnij przywiązanie do doświadczeń medytacyjnych! Jeśli pragniesz zmoczyć się w silnym deszczu błogosławieństw, błagaj o to z oddaniem! Jeśli pragniesz przejść nad otchłanią sześciu klas istot, to wyegzorcyzmuj złego ducha ego! Jeśli pragniesz spełnić szlachetną aspirację Dharmy Buddy, odetnij więzy łączące cię z obecnym doświadczeniem!

Jeśli pragniesz ćwiczyć się w pełni uwagi vipaśjany, nie porzucaj niedualnej świadomości na progu niezdecydowania! Jeśli pragniesz zmieszać swoje serce z Dharma, nie pozwól, aby twoja praktyka stała się odrętwiała i nieczuła! Jeśli pragniesz spełnić swoje zadanie w tym życiu, nie porzucaj fazy rezultatu jako zwykłej aspiracji! Jeśli pragniesz doświadczyć tego, co pojawia się i istnieje jako pierwotna pełnia uwagi, wówczas spójrz na naturalny stan swego umysłu!

Tsogyal, wydaje się, że nie ma żadnego praktykującego, który praktykował by we właściwy sposób!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, aby przynieść pożytek przyszłym pokoleniom, przekazuj im wskazania odpowiednie do ich zdolności; udzielaj im wyjaśnień odpowiednich do ich poziomu inteligencji; przekazuj praktyki odpowiednie do ich poziomu pilności!

Zrozum to i nauczaj tego, do czego masz osobiste zaufanie. W przeciwnym razie inteligentna osoba otrzyma wyjaśnienia odnośnie tego, co jej nie interesuje i pozostanie niezadowolona, co zmniejszy jej ufność i spowoduje, że ktoś utraci zaufanie [do nauk].

Osoba o mniejszej inteligencji pouczona na temat wyższego, określonego znaczenia, nie zrozumie go. A nawet jeśli niektórzy rozumieją nauki, mogą czuć strach i rzucać na nie oszczerstwa. Niekórzy będą się trzymać słów, których nie rozumieją i osiągną więcej szkody, niż pożytku [Określone znaczenie są to bezpośrednie nauki na temat pustki i świetlistości, w przeciwieństwie do "nauk jako metod", które prowadzą stopniowo do określonego znaczenia].

Jak radzą mądrzy mistrzowie, zwykły uczeń o mniejszej dyscyplinie, pouczony odnośnie ostatecznych i niezrównanych nauk, nie połączy ich z prawdziwą Dharma, ale przeświadczony o tym, że udało mu się uchwycić tylko słowa, zacznie się cofać [w rozwoju] i nie osiągnie zrozumienia.

Nauczanie, że nie ma potrzeby studiowania i przemyśliwania [nauk], zmniejsza już i tak niski poziom poznania, i zwiększa już obecną niewiedzę. Nauczanie, że w Dharmie nie ma nic do zrobienia, zmniejsza już i tak słabą pilność i zwiększa już obecne lenistwo. Nauczanie, że nie ma przyczyny i skutku, zmniejsza i tak już małą ilość zalet i zwiększa już obecne powierzchowne rozumienie.

Nauczanie, że nie ma dobra i zła, czyni kalekim niewielkie oddanie, jakie się posiada i zwiększa i tak już obecną zarozumiałość. Nauczanie, że nie ma narodzin i śmierci, podkopuje już i tak słabą ufność i uwydatnia już i tak znaczną ilość błędnych poglądów. Nauczanie, że nie ma samsary i nirwany zmniejsza już i tak niewielkie zainteresowanie osiągnięciem rezultatu i wzmacnia już i tak silnych osiem światowych dharm.

Powoduje to powstanie większej ilości błędnych poglądów, niż pożytku!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeżeli nie jesteś zmęczona cierpieniem, to nawet jeśli rozmyślasz nad błędami samsarycznej egzystencji, nie wyrzekniesz się spraw tego świata. Jeżeli nietrwałość nie zakorzeni się szczerze w twoim umyśle, to nawet jeśli ujrzysz, że uwarunkowane rzeczy się zmieniają, nie odetniesz przywiązania do zjawisk. Jeżeli nie dotrzymasz towarzystwa niewiadomej chwili śmierci, to nawet jeśli dowiesz się o głębokich wyjaśnieniach, nie będziesz mogła wziąć sobie ich do serca.

Jeżeli nie stwierdzisz, że omamione doświadczenia są nierzeczywiste, to nawet jeśli będziesz wiedzieć, że są one wabikiem magicznego złudzenia, nie poddasz się lgnięciu do konkretnej rzeczywistości. Jeżeli nie porzucisz spraw tego świata, to nawet jeśli twoje nauczanie będzie wypełnione głębokimi wyjaśnieniami, nie będziesz mogła oddzielić samsary od nirwany. Jeżeli nie zdobędziesz królewskiej twierdzy właśnie teraz, to nawet jeśli udało ci się zgromadzić na przyszłość jakąś pozytywną karmę, nie jest jasne, gdzie w przyszłości zaprowadzi cię twoja negatywna karma.

Jeżeli szczerze nie odwrócisz się od samsary, to nawet jeśli raz czy dwa razy poczujesz w sobie ufność, nie dotrzesz do końca praktyki medytacyjnej. Jeżeli nie porzucisz życia rodzinnego i przywiązania do swojej ojczyzny, to nawet jeśli podejmiesz zdecydowane wysiłki, nie wzniesiesz się ponad bagno samsarycznej egzystencji. Jeżeli nie wyplącesz się z obiektów lgnięcia do ego, to nawet jeśli zrozumiesz, że trzy sfery nie mają rzeczywistej substancji, nie zablokujesz rzeki płynącej do sześciu światów istot.

Jeżeli nie zmieszasz swego umysłu ze ścieżką wyzwolenia, to nawet jeśli poznasz pięć przedmiotów wiedzy, nie będziesz w stanie błogosławić doświadczenia innych. Jeżeli nie wykorzenisz swoich wewnętrznych błędów, to nawet jeśli będziesz mieć przebłycki błogiego i przejrzystego stanu pełni uwagi, ponownie pojawi się ohydny zombie przeszkadzających uczuć. Jeżeli nie utniesz więzów pragnienia, to nawet jeśli porzucisz miłe i niemiłe ci obiekty, będziesz raz po raz powracać [w samsarę].

Jeżeli twoje świeckie sprawy są nazbyt liczne, nie będziesz mieć szansy na osiągnięcie przebudzonego stanu, mimo iż otrzymałaś od mistrza ustne wyjaśnienia. Możesz stale studiować i rozmyślać nad naukami, ale jeśli twego serca nie dotknął

strach przed narodzinami i śmiercią, wszystkie nauki nie będą niczym więcej, jak tylko słowami. Możesz osiągnąć biegłość w czterech aktywnościach, ale jeśli nie pracujesz dla dobra istot, twoje postanowienie [bycia] bodhisattwą będzie powierzchowne.

Twoja zbroja dyscypliny może wywoływać głębokie wrażenie, ale jeśli nie osiągniesz akceptacji wrodzonej natury, nie będziesz w stanie znieść szorstkich słów. Możesz poznać zewnętrzne i wewnętrzne nauki, ale jeśli nie podejmiesz wysiłków w praktyce, twój umysł nie wzniesie się ponad [poziom] zwykłego człowieka. Twój mistrz może mieć zalety tak wielkie jak piętrzące się chmury, ale jeśli ty, uczennica, nie posiadasz pola oddania, nie spadnie na ciebie deszcz błogosławieństw.

Jako praktykująca możesz otrzymać błogosławieństwa i ustne wyjaśnienia, ale jeśli nie masz nieograniczonego współczucia, nie przyniesie ono pożytku czującym istotom. Możesz zdobyć zamek w świetle ludzi, ale jeśli nie zdobędziesz królewskiej twierdzy niepowstawania, po śmierci będziesz się chaotycznie wałęsać. Jeśli nie dotrzymujesz towarzystwa niezawodnemu urzeczywistnieniu, to choć twoi przyjaciele i krewni mogą być liczni, i tak będziesz musiała umrzeć, pozostawiając po sobie wszystko.

Możesz osiągnąć wszystkie sztuki wojenne odwagi, ale jeśli nie udoskonalisz siły medytacji, nie oprzesz się wojskom Pana Śmierci. Twoja elokwencja może rozdzierać serce, ale jeśli z całego serca nie postanowisz osiągnąć wyzwolenia, nie poruszysz Pana Śmierci. Jeśli już teraz nie będziesz kultywować pola trwałej wartości, to możesz spędzić całe życie na gromadzeniu bogactw, ale kiedy nadejdzie twój czas, nie zabierzesz z sobą nawet ziarenka pszenicy.

Aby w ciągu jednego życia osiągnąć stan buddy, musi się złożyć wiele sprzyjających okoliczności, a to jest trudne!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, wydaje się, że większość praktykujących Dharma Tybetańczyków nie wzięła sobie nauk do serca! Gdyby tak było, nie byłoby prawdopodobnie tak leniwi i obojętni. Z pewnością nie zrozumiełoby natury samsary; gdyby tak było, nie byłoby prawdopodobnie tak przywiązani do trwałej rzeczywistości. Z pewnością nie rozmyślali nad tymi tak ciężkimi do znalezienia wolnościami i bogactwami; gdyby tak było, nie angażowałoby się w tego typu bezsensowne działania.

Z pewnością nie zrozumiełoby prawa przyczyny i skutku; gdyby tak było, to w sposób wyjątkowy uważaloby na to, aby nie popełniać negatywnych czynów. Prawdopodobnie nie dostrzegają pożytecznych właściwości pozytywnych czynów; gdyby tak było, nie byłoby tak niestrudzeni w zbieraniu dwóch nagromadzeń. Z pewnością nie mieli żadnego doświadczenia głębokiej, wrodzonej natury; gdyby tak było, nie pozwoliliby sobie na oddzielenie się od praktyki.

Prawdopodobnie nie są w stanie ukształtować swej decyzji o [wstąpieniu na ścieżkę] mahajany; gdyby tak było, to całkowicie zlekceważyliby egoistyczne cele i zaczęli pracować dla pożytku innych. Nie nakierowali swoich umysłów na wrodzoną naturę; gdyby tak było, to z pewnością uwolniliby się od zazdrości i zarozumiałości. Prawdopodobnie nie studiowali, ani nie rozmyślali nad dziewięcioma stopniami [ningmapy]; gdyby tak było, rozumieliby różnicę pomiędzy wyższymi i niższymi naukami.

Z pewnością nie zbliżyli się do poglądu Tajemnej Mantry; gdyby tak było, nie wiedzieliby co przyjąć, a co odrzucić w związku z samsarą, czy nirwaną. Nie urzeczywistnili prawdziwego poglądu naturalnego stanu; gdyby tak było, z pewnością nie zachowywaliby się w tak podły i krzywdzący sposób. Prawdopodobnie nie pragną osiągnąć doskonałego oświecenia; gdyby tak było, ze wzdargą odrzuciliby powierzchowne sprawy tego życia.

Jest tak wielu ludzi, którzy nie wykazują nawet najmniejszego zainteresowania Dharma!

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, jeśli pragniesz zmieszać swój umysł z Dharma, mam dla ciebie instrukcję.

Sutry i tantry są niezawodnym świadectwem, a zatem wszystko, co robisz, dostosuj do nauk. Rada mistrza jest ostateczna; podążaj więc za słowami wzniosłych istot. Twój jidam stanowi oparcie dla spełnienia; praktykuj więc niezachwianie. Twoje przeszkody usuwają strażnicy; polegaj więc na dakiniach i strażnikach Dharmy.

Twoje zadanie polega na zaangażowaniu się w duchowe praktyki; nie oddzielaj się więc nigdy od Dharmy myślą, słowem i czynem. To, czego doświadczasz, jest omamioną percepcją; uważaj więc, że wszystko, co się pojawia, jest nierzeczywiste. Lgnięcie do ego powinno zostać okiełznane, dlatego też pozbądź się złego ducha egoizmu. Innym powinnaś przekazać pomyślność; ochraniaj więc czujące istoty tak jak swoje własne dziecko.

Powinnaś urzeczywistnić pogląd; rozpoznaj więc, że samsara i nirwana są wrodzoną naturą. Powinnaś się pozbyć przeszkód; dostrzegaj więc w nieszczęściu pomocnika. Powinnaś osiągnąć stan buddy; urzeczywistnij więc trzy kaje. Kiedy posiadasz je wszystkie, twój umysł jest zmieszany z Dharma, jednak większość ludzi nie spełnia ścieżki do wyzwolenia.

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, kiedy nadejdzie kres ery przekazywania [Dharmy Buddy], w Tybecie będzie wielu ludzi, którzy będą chcieli osiągnąć oświecenie; gdy jednak będą chcieli dowiedzieć się jak we właściwy sposób praktykować Dharma, powiedzie się to tylko nielicznym. Jeśli w owym czasie posłuchają tej dobrej rady, odnajdą drogę do szczęścia.

Proszę cię, udziel nam tej rady, powiedziała [Jeszie Tsogyal].

Mistrz odparł: Możesz pracować dokładnie wszelkich starań, ale dopóki żyjesz w mieście, nie unikniesz demona przeszkód; jeśli więc pragniesz szybko osiągnąć oświecenie, żyj w odosobnionych górskich siedzibach. Może się w tobie ukształtować postanowienie [wstąpienia na ścieżkę] mahajany, ale zanim sama nie osiągniesz dojrzałości, praca dla pożytku innych będzie męcząca; a zatem wprowadź praktykę do osobistego doświadczenia. Możesz posiadać pogląd definitywnego znaczenia, ale jeśli nie powiodło ci się w codziennych działaniach, ześlizniesz się w pięć trucizn zwykłej osoby; wyrzeknij się więc światowych spraw.

Możesz wykonywać duchowe praktyki, które jawią się jako Dharma, ale jeśli utracisz postanowienie bodhisattwy, zboczyłaś na ścieżki światowej osoby; porzuć więc osiem światowych dharm. Twój mistrz może cię zaakceptować w swoim współczuciu, ale jeśli nie odrzucisz światowych dharm, nie utniesz więzów 'przyjaciela' i 'wroga'; porzuć więc lgnięcie do dualizmu 'ja' i 'nie-ja'. Możesz otrzymać głębokie wyjaśnienia, ale jeśli nie będziesz wytrwała, samo to nie wyeliminuje przeszkód; wykorzystaj więc skuteczne środki, aby osiągnąć postęp [w praktyce].

Możesz być skoncentrowana w stanie medytacyjnym, ale jeśli nie uda ci się wprowadzić różnorodności na ścieżkę, nie odetniesz potężnego przepływu nawykowych tendencji; doświadcź więc swojej wrodzonej natury w wiedzy, która pojawia się [w stanie pomedytacyjnym]. Twoja duchowa praktyka z udziałem koncepcji może być nieprzerwana, ale jeśli nie wyzwolisz swoich ambicji w niekonceptualnym stanie, zmieni się w nadzieję i lęk w związku z rezultatem; rozwiąż więc węzeł dualistycznej koncentracji.

Twoja wiedza odnośnie sutr i tantr może być rozległa, ale jeśli nie zrealizujesz naturalnego stanu umysłu, kiedy twój umysł opuści ciało, pozostaniesz zwykłą istotą; rozpoznaj więc prawdziwą naturę praktyki. Twoim celem może być spełnienie, ale dopóki nie staniesz się wartościowym naczyniem dla samaji, będziesz przedkładać jednego jidama nad wszystkie inne; utrzymuj więc samaję w czystości.

W każdym razie, ci ludzie, którzy wstąpili na ścieżkę Buddy, ale nie postępują w zgodzie z sutrami, tantrami i słowami swego mistrza, nie znajdą szczęścia! Jeśli jednak słuchają rad Zrodzonego z Lotosu mistrza z Uddijany, będą szczęśliwi w tym życiu i radośni w następnym.

I ponownie Mistrz Padma powiedział: Tsogyal, podczas strasznej zimy ostatniej epoki ludzie będą cierpieć w następujący sposób: prawa królewska zanikną jak zachodzące słońce, a zasady religijne poddanych złamią się jak jedwabny węzeł. Studiowanie i nauczanie Dharmy na całym świecie znikną jak płatki śniegu na wodzie. Ci, którzy rozmyślają nad naukami i medytują, będą czymś rzadszym od gwiazd o świecie. Wykwalifikowani mistrzowie, którzy mają na celu przynoszenie

pożytku innym, znikną jak kamień wrzucony do studni, a wszystkie gatunki zwierząt zostaną wycięte jak zboże w żniwa i nie będą niczymi więcej jak tylko opowieściami poprzednich pokoleń. Duchowi nauczyciele, którzy przypominają łodzie i mosty, znikną w wodzie wielkiej niewoli. Ludzie o pozytywnych właściwościach znikną jak trawa i krzaki wymiecione przez kosmiczny wiatr, a nauki Buddy Śakjamuniego znikną jak cienie o zmierzchu.

Kiedy nadejdzie ta epoka, twoje łaskawie wypowiedane słowa będą odbierane jako upomnienie i diatryba. Kiedy będziesz mówić innym, aby praktykowali Dhammę, odpowiedzą: 'Rób to sama!' Kiedy będziesz nauczać o umyśle buddy, znajdą wymówki, mijając się z sednem rzeczy. Kiedy usłyszą nauki o zaufaniu do prawa karmy, powiedzą: "To nie jest prawda, lecz fałsz"!

W owym czasie sposobem ludzi na życie będzie zabijanie; ich zajęciem fałsz; używając przebrania, aby wesprzeć zaufanie do nich, będą mordować za pieniądze i znajdować rozkosz w perwersjach seksualnych. Swoim głównym celem uczynią zdobywanie dóbr i posiadłości, będą zabijać i zjadać w akcie religijnym żyjące istoty. Takie czasy nadejdą.

W tym czasie ci, którzy będą praktykować moją radę, przyniosą pożytek zarówno sobie, jak i innym ludziom z przyszłych pokoleń, którym jest to przeznaczone. Dlatego też, Tsogyal z Kharcien, dla dobra ludzi w przyszłości, powierz to pismu i ukryj jako skarb termy.